

Народження Артура

Автор Невідомий

Було це в ті давні часи, коли Англією правив король Утер Пендраґон. Якось до нього докотилася чутка, що старий герцог із Корнуола дозволяє собі нападати на його володіння. Розгніваний король наказав покликати непокірного герцога до двору, та ще й не самого, а з дружиною — леді Іґрейною, що славилася не лише дивовижною красою, але й мала гострий розум. Коли ж герцог прибув у палац Пендраґона, то зустрів такий ласкавий і гостинний прийом, що вирішив піти з королем на замирення. Тільки ж ба: надзвичайна врода леді Іґрейни вразила короля в самісіньке серце, і він закохався в неї до нестями.

Відчувши недобре, подружжя вночі непомітно залишило замок і повернулося додому. Довідавшись про це, Пендраґон страшенно розлютився. Послав за втікачами гінців з наказом повернутися. Але герцог відмовився. За кілька днів королівське військо вже стояло під мурами замку ослушника Террабіль.

Але той заздалегідь підготувався до облоги. Леді Іґрейну одіслав до неприступного замку на скелі, який звався Тінтаґель. А сам із головними силами засів у своїй фортеці.

Багато славних воїнів полягло під час штурму Террабіля, але військо герцога трималося стійко, і перемога не дісталась нікому.

Король був такий засмучений, що занедужав і весь час лежав у своєму наметі. Тоді доблесний лицар Ульфїус із почту короля порадив звернутися за допомогою до Мерліна. Це був великий мудрець й неабиякий маг. Він володів ще й даром віщуна.

Підійшовши до короля, що лежав у ліжку, він сказав:

— Сер, ваше серце для мене — розгорнута книга, і мені відомо, що вас сушить. І якщо присягнетеся, що віддасте мені те, про що я попрошу, ваше найпотаємніше бажання буде виконано.

Король нетерпляче присягнув на Святому Письмі. По тому маг пообіцяв цієї ж ночі влаштувати йому зустріч із леді Іґрейною. Але за це попросив віддати йому їхнє маля, коли воно народиться:

— Нічого поганого з ним не трапиться — навпаки, все обернеться на вашу честь і славу. Чи згодні ви на цю умову?

Із загибеллю старого герцога зник і привід для війни, тож лицарі почали намовляти короля укласти мир з його вдовою. А тому тільки цього і треба було. Незабаром було зіграно дуже пишне весілля.

І ось якось до короля Утера несподівано завітав Мерлін.

— Наближається бажана мить, — багатозначно мовив чарівник, — і скоро на світ з'явиться монарше дитя.

— Я пам'ятаю про свою обіцянку, — відповів король.

— Тоді ми вчинимо так, мілорде, — сказав Мерлін.

— Серед ваших васалів є один, якому належать великі маєтки в Англії та Велсі.

Звати його сер Ектор, людина він чесна і віддана вам. Покличте його й повідомте свою королівську волю: хай леді Ектор передасть своє дитя, що недавно народилося, годувальниці, а сама вигодовує вашого сина. Як тільки спадкоємець народиться, ще до хрещення ви віддасте його мені, а вже я доправлю його до сера Ектора.

Як тільки королева Ігрейна щасливо розродилася, король покликав двох вірних лицарів і двох придворних дам, звелів їм загорнути дитя в найтонше полотно і винести через потайний хід із королівського замку.

— Там, — сказав їм король, — вас чекатиме жебрак у лахмітті. Йому й віддайте немовля.

Так спадкоємець корони потрапив до Мерліна, а той одвіз його в маєток сера Ектора, охрестив, як годиться, і священник дав дитині ім'я Артур.

Але не минуло й двох років, як тяжка недуга здолала могутнього і ще зовсім нестарого Утера Пендрагона. А дізнавшись про його слабкість, вороги почали вторгатися в межі Англії. Тоді знову прийшов Мерлін до Утера і прямо сказав:

— Мілорде, у таку годину ви не маєте права відлежуватись удома. Обов'язок справжнього короля — пересилити хворобу, якою б тяжкою вона не була! Лише з вами на чолі військо здолає загарбників і врятує Англію!

А коли настав час жорстокого бою, королівські лицарі й піхотинці вчинили багато подвигів і змусили ворога втікати.

Коли ж король, повернувшись у Лондон, зібрався відсвяткувати славу перемогу, рештки сил його залишили. На ранок розгублені та пригнічені горем барони зібралися коло ліжка вмираючого, аби почути його останню волю. До нього підступив Мерлін і голосно заговорив:

— Сер, чи підтверджуєте ви у присутності цих лицарів, що після вашої кончини корона має перейти до вашого сина Артура?

Утер Пендрагон зібрався на силі і чітко промовив:

— Дарую Артурові своє благословення! Влада переходить до нього по праву.

І з цими словами король віддав Богові душу.

Словничок:

Герцог — у Західній Європі особа, яка має титул вищого дворянства.

Почет — особи, які належать до найближчого оточення володарів.

Маг — людина, яка володіє таємницями магії, характерник, чарівник.

Мілорд — чемне звертання до аристократа в Англії.

Галоп — швидкий біг коня навскач.

Васал — у середні віки в Західній Європі феодал, який одержував від заможнішого феодала-сюзерена земельні ділянки й заступництво, за що й виконував для нього ряд повинностей.

Лорд — спадковий дворянський титул, що надається королем.

Архієпископ Кентерберійський — архієпископ у місті Кентербері, духовний

очільник церкви у Великій Британії.

Вельс — землі на південному заході Британських островів.

Галлія — назва території Західної Європи, яку заселяли кельтські племена — галли.

Сарацини — арабські племена, яких так називали в Європі.